

Еремия

Когато се защищаватъ принципи — уважението се туря подъ мишница.

Тодоръ.

Тогава азъ ще спра. Бждацето ще говори.

Еремия.

Собствено — то заговори.
(Мълчание. Чува се камбаний звънъ).

V.

Отъ вратата къмъ изповѣднията се показва Баба Спаса.

Баба-Спаса

(Не влѣзла още) Отче Тодоре, реда ти доде — Тодоръ отива слѣдъ нея и вратата се затварятъ.

VI.

Еремия отива до прозореца и дълго гледа на звънъ. Лицето му се осѣня отъ лека тъга и, като клюмва глава, въздъхва.

Камбанныя звънъ изрѣдко долѣтява изъ далечинитѣ и глухо се носи изъ метоха.

Еремия.

(На Бистра) Стани да видишь хората на нашия Архирейски намѣстникъ.

Бистра.

(Отива до прозореца и гледа въ недоумение). За кои хора казвашь?

Еремия.

За тия, ето ги, чети: единъ два, три . . десетъ . . двадесетъ —

Бистра.

(Едва сега разбрала). Тримирницитѣ ли?